

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Číslo 358

Únor 1986

Devatenáctá pololetní zpráva State Departmentu o plnění závazků Závěrečného aktu z Helsinek

Zmíněná zpráva State Departmentu zahrnuje období od 1. dubna 1985 do 1. října 1985. Ve všeobecné stati zpráva hodnotí výsledky konference o lidských právech (Human Rights Experts Meeting), která se konala v Ottawě, Kanadě na jaře r. 1985; zmiňuje se dále o jednání o t.zv. zvýšené bezpečnosti v Evropě, které probíhá ve Stockholmu již dva roky. I když se nedocílilo žádaných výsledků, byl zaznamenán určitý pokrok.

Ve zvláštní části o Československu zpráva State Departmentu zaznamenává fakt, že se situace k lepšímu příliš nezměnila. Květnová t.zv. amnestie ve skutečnosti byla uplatněna jen v nepatrném počtu osob, které pracují na poli lidských práv, a nezaznamenala propuštění z vězení Rudolfa Batška a Jiřího Wolfa, kteří byli vězněni již řadu let.

Vláda stále zneužívá své moci a propouštěním ze zaměstnání, znemožňováním možnosti vyššího vzdělání, častým zadržováním v policejní vazbě nebo vězením, potlačuje politickou, náboženskou a kulturní činnost, která není režimem oficiálně organizována.

Zpráva State Departmentu se také zmiňuje o tom, že v Československu je velký počet občanů zavřen na základě paragrafu 109 (pokus o ilegální opuštění republiky). Bohužel, o těchto případech je jen zřídka kdy možno získat podrobné informace.

Ve zprávě se též mluví o zavedení t.zv. ochranného dohledu, který režim nyní uplatňuje v případech propuštěných politických vězňů, jako jsou Ladislav Lis, Jan Litomiský a další. V tomto období je v tomto t.zv. "ochranném dohledu" zaznamenáno 5 osob, které se po propuštění z několikaletého vězení, musí ku příkladu hlásit na policii každý den, v některých případech i několikrát denně; nesmí nikam cestovat bez předchozího povolení policie a musí být připraveni na časté domovní prohlídky, kdykoliv se policii zlíbí.

Zpráva zaznamenává jeden jediný případ, kdy západní diplomaté byli připuštěni do soudní síně a to při jednom soudním procesu s aktivistou na poli lidských práv na jaře r. 1985. A zástupce amerického velvyslanectví v Praze byl připuštěn do soudní síně při procesu kněze Jana Kellera dne 27. září 1985. Jan Keller nebyl odsouzen, nesmí však vykonávat svou funkci. Zástupci amerického velvyslanectví nebyli však připuštěni do soudní síně při procesu Petra Cibulky, který byl odsouzen na 7 měsíců vězení za "hanobení národa".

Zpráva dále konstatuje stále pronásledování věřících a zásah policie proti těm, kteří se snaží vydávat náboženskou

literaturu, a zaznamenává akci policie proti t.zv. jazzové sekci.

Pokud se týká obchodní výměny — zpráva zaznamenává fakt, že největší obchodní výměnu Československo provádí se státy sovětského bloku. Napjaté politické vztahy se Spojenými státy mají negativní vliv na obchodní styk s USA.

Cestování československých občanů na Západ je stále omežováno. Během tohoto šestiměsíčního období dostalo 2,654 československých občanů povolení navštívit Spojené státy, což představuje snížení o 84 vis oproti loňskému roku. Většina československých občanů, kterým je dovoleno cestovat na Západ, jsou persistenté.

Pokud se týká slučování rodin, tam kde se jedná o přímé příbuzné — manželky, manžele, děti a rodiče — amerických občanů, je rekord čs. úřadů dost dobrý. Americké velvyslanectví v Praze vydalo v tomto období 21 imigračních vis do USA rodinným příslušníkům amerických občanů, anebo občanů, kteří mají status permanentního residenta.

Kromě několika kopií komunistického plátku z USA, nazv. "Daily World", žádné jiné americké noviny nejsou k dostání v ČSSR. Tisková a kulturní sekce amerického velvyslanectví v Praze rozesílá 164 předplacených časopisů v USA různým institucím a jednotlivcům v Československu. Mnoho soukromých předplatitelů si však stěžuje, že dodávky západních časopisů jsou často přerušovány. —afa—

XXXV. Represenční ples Oblastního výboru Československé národní rady americké byl velmi úspěšný

Slavnostní plesový večer pořádaný v sobotu 25. ledna 86, zahájila po společném zpěvu americké a československé hymny, předsedkyně plesu ses. Vlasta Vrázová. Přivítala přítomné a vzpomněla těžkých začátků našich zdejších pionýrů, kteří s prázdnými rukama přišli do Spojených států, aby si tu našli a vybudovali nový domov. I za svízelných začátků stavěli školy, kostely, sokolovny, knihovny, národní domy, zakládali bratrské jednoty, spolky, hráli divadla — a tak pěstovali a udržovali i v novém prostředí národní uvědomění. Toto národní vědomí a soudržnost nás stále spojuje. Přivedla nás i na tento šťastný, krásný večer, na kterém vždy tak rádi vídáme a vítáme naši nejmladší generaci, většinou už zde narozenou, druhého či třetího pokolení, hlásící se a nezapomínající na svůj původ.

Při vybrané, chutně připravené večeři hráli tři členové "Bill Scott Orchestra" komorní, náladovou hudbu; tento známý desetičlenný orchestr pak hrál při plesu taneční hudbu, při které se všem dobře tančilo.

VESTNIK

February 1986

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$5.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telephone: 656-1117

VĚSTNÍK

Únor 1986

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$5.00 - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon: 656-1117

Naši osvědčení Master a Mistress of Ceremonies — Dennis a Mary-Ann Sadílek — se svým osobitým a vkusným způsobem představili v plesové síni předního chicagského hotelu The Ritz-Carlton na našem XXXV. reprezentačním plesu naše letošní debutantky: Monicu Filípek, Elisabeth Karásek, Marcelu Hahn, Melanii Simo a Vikki Vlastník. Po svém představení a poděkování maminkám darovanou růží, mladistvé debutantky předtančily se svými tanečníky: James P. Heintzem, John A. Kynclem, Joseph Baar Topinkou, William A. Ruskou a Michael R. Kuplerem známou Fléglovu polonézu v choreografii Jana Uhlíře a Zdeňky Židlické.

Manželé Sadílkovi svým vysvětlením seznámili přítomné i s krásou našich národních krojů, ve kterých byli oblečeni chlapi a děvčata držící zelené girlandy, pod kterými debutantky v doprovodu svých otců přicházely do plesového sálu.

Uvedli též vystoupení taneční skupiny Beseda/Domov, které obohatilo program večera. Tanečnice a tanečníci: Alice Halva, Jean Hrubý, Veronica Trousil, Blanche Vedral, Dana Vedral; Eric Krzyvon, Jan B. Uhlíř, Dalibor Zeman, Richard Zeman a Zbyněk Židlický za předvedení nového výběru valašských tanců v choreografii Jana B. Uhlíře sklídili dlouhotrvající potlesk, který byl odměnou za jejich snahou, tvořivou práci a lásku k našim národním tancům a krojům.

Na ples přijeli hosté z Michiganu, Wisconsinu, Ohia i vzdáleného Oregonu; tím ples nezůstává jen místní záležitostí, ale stává se milým setkáním s příslušníky naší národnosti, žijícími na různých místech Ameriky.

Pěkná účast příslušníků mladších pokolení nás potěšila, srdečně jsme je mezi sebe přivítali a doufáme, že se s nimi opět na našich podnicích setkáme.

Byl to krásný večer naplněný slavnostní náladou a radostí z účasti naší mladé generace, která nám dává naději na pokračování a oživení existence naší národní větve v USA.

Děkujeme všem, kteří obětavě pomohli k uskutečnění našeho XXXV. reprezentačního plesu.

Za tiskový odbor oblast. výboru ČSNRA — F.U.

Poslední potomek

16. amerického presidenta Abrahama Lincolna Robert Lincoln Beckwith zemřel o Štědrém dnu 1985 ve věku 81 roků. Abraham Lincoln a jeho manželka Mary Todd měli čtyři syny, tři zemřeli v mládí, nejstarší Robert Todd Lincoln byl ministrem obrany za presidenta Garfielda a zemřel v roce 1926. Robert a jeho manželka měli tři děti a nejmladší se vdala za Warrena Beckwitha a měli dvě děti Mary a Roberta, který se narodil v Riverside, Ill. 19. července 1904.

Československo-polské prohlášení

Ve čtvrtek 16. ledna 1986 v budově polské vlády (v exilu) na 43 Eaton Place v Londýně podepsali zástupci Rady svobodného Československa a polské vlády (v exilu) společné politické prohlášení. Vzpomenuli v něm československo-polské dohody z druhé světové války o konfederaci Československa a Polska, zavázali se k československo-polské spolupráci v exilu v zájmu osvobození svých zemí z komunistické diktatury a sovětské nadvlády a přislíbili si společně připravovat základy k nové střední a východní Evropě pro doby, kdy se její národy budou moci svobodně rozhodnout o struktuře svých vzájemných vztahů. K podpisu tohoto prohlášení přijeli za Radu svobodného Československa předseda výkonného výboru Mojmir Povolný ze Spojených států a předseda zastupitelstva Rudolf Fraštacký z Kanady. Za polskou vládu (v exilu) podepsali prohlášení prezident Edward Raczyński a ministerský předseda Kazimierz Sabbat. Slavnostního aktu v domě polské vlády (v exilu) se zúčastnili všichni její členové, zástupci polských politických stran a organizací v Anglii a četní polští hosté; z československé strany byli přítomni členové Rady svobodného Československa, zástupci několika československých exilových organizací a několik československých osobností. Tento slavnostní akt byl poctěn účastí a projevem velkého britského přítele našeho úsilí člena britského parlamentu Sira Bernarda Brainea. K československo-polskému prohlášení Rady svobodného Československa a polské vlády (v exilu) se svým souhlasem a podporou připojilo několik československých organizací se sídlem v Londýně jménem dr. Jana Langa, S. J. Text společného československého prohlášení zní takto:

ČESKOSLOVENSKO-POLSKÉ PROHLÁŠENÍ — V druhém roce druhé světové války se československá a polská vláda, sídlící v pohostinném Londýně a představující své národy, které žily a zápasily pod železným jhem nacistické okupace a nadvlády, rozhodly vyvodit poučení z pádu evropského řádu, který tuto válku zapříčinil, stál je jejich nezávislost a vystavil jejich lid nevýslovnému utrpení.

Vědomy si svého místa v srdci Evropy a svého podílu na zodpovědnosti za mír, bezpečnost a blaho osvobození střední Evropy, československá a polská vláda v Londýně se rozhodly připravit plán na konfederaci svých dvou sousedících států, který měl být uveden ve skutek po válce a jehož konečným cílem bylo vybudování všeobecné, přátelské a mírumilovné unie středoevropských států.

Dne 19. ledna 1942 zástupci těchto dvou vlád, Hubert Ripka a Edward Raczyński, za tímto účelem podepsali společné prohlášení o konfederaci Československa a Polska, jehož čtyřicáté výročí si dnes připomínáme.

Avšak když přišel vítězný konec války, Poláci, Češi a Slováci byli brutálně zbaveni jeho plodů. Namísto svobody a demokracie Sovětský svaz a jeho ozbrojené síly uvalily na naše země nové jho a komunistickou diktaturu; namísto spravedlnosti a míru komunistické strany nastolily vládu útlatku a teroru; a namísto národní nezávislosti, přátelské spolupráce a lidské důstojnosti se z našich národů stali satelitní sovětského impéria a náš lid byl uvržen do stavu moderní roboty.

Naše plány nemohly být uskutečněny. Nyní čekají na den, kdy naše národy získají znovu svou nezávislost a budou opět spravovány vládami, které si samy zvolí.

Během čtyřiceti let od konce druhé světové války naše národy znova a znova prokázaly, že nikdy neopustily svou oddanost tomuto vznešenému cíli, touhu žít ve svobodě a rozhodnou vůli nepoddát se ani tváří v tvář největšímu protiventství.

Rada svobodného Československa a polská vláda (v exilu) bezvýhradně sdílí tuto oddanost, touhu a rozhodnou vůli. Jestliže se máme přiblížit ke splnění svého cíle, ani v Československu ani v Polsku ani v exilu nemůžeme postupovat izolovaně jeden od druhého a od ostatních komunisty ovládaných národů střední a východní Evropy. Jsme rozhodnutí sjednotit své síly k zápasu, který leží před námi, neboť sdílíme tutéž tužbu a jsme přesvědčeni, že v naší jednotě je naše síla a leží naše naděje.

Uznávající, že konečné rozhodnutí o ústrojí našich vzájemných vztahů patří našim národům, až je budou moci svobodně učinit, jsme rozhodnutí položit základy k nové střední a východní Evropě, spravované demokratickými vládami a odhodlané k integraci svých členských států v novém společenství národů, inspirovaném cíli a zásadami československo-polského prohlášení z 19. ledna 1942.

Vstupujeme do tohoto závazku v přesvědčení, že takové společenství zajistí svobodu, bezpečnost a blaho všech našich národů. Neustaneme ve svém úsilí, dokud nesplníme tento nedokončený úkol.

New York a Londýn, 19. ledna 1986.

Edward Raczyński v.r.
president

Kazimierz Sabbat v.r.
ministrský předseda

Mojmír Povolný v.r.
předseda výkonného výboru
Rudolf Fraštacký v.r.
předseda zastupitelstva

Poslanec Alois Čížek, vzor statečného bojovníka proti komunismu — osmdesátiletý!

Ota Hora

Dne 24. prosince 1985 dožil se ve Francii osmdesátí let poslanec Alois Čížek, stále čilý a bojovný redaktor humoristicko-satirického měsíčníku "Bič", který založil a rediguje již po více než 25 let. Na otázku proč vydává "Bič" odpověděl, že "Satira a vtíp jsou nejmocnější zbraní proti všem diktaturám. Činí jim to nejbolestivější — zesměšňuje je!" Jeho narozeniny jsou vzácnou příležitostí, aby se zejména mladá generace seznámila s prací a bojem jednoho z nestatečnějších a nejvytrvalejších bojovníků proti komunistické Československa a za svobodu národa v letech 1945—1948 a nadále obětavě pokračujícího v tomto boji v čs. exilu již více než po 37 let!

Alois Čížek projevil sklon k politické a veřejné práci již jako člen národně socialistické mládeže, pracoval v odbor-

ovém hnutí, ve sportovních organizacích a Sokole, stal se členem zastupitelstva hl. m. Prahy. Za svou protinacistickou činnost protřpěl několik let v nacistických koncentračních táborech. Po osvobození byl zvolen poslancem za čs. stranu národně socialistickou a v průběhu puče byl jedním z prvních poslanců, který byl komunisty zatčen, vězněn a jen na okamžitý zákrok presidenta dr. Beneše byl propuštěn spolu s poslancem dr. Krajínou. Po zdařilém, dramatickém útoku do exilu nadále bojuje v duchu husitského hesla "Nepřátel se nelekejte, na množství nehleďte!" Jaký to zářící vzor pro dnešní mladou generaci i generace budoucí! Jaký to burcující povel mnoha lhostejným, opatrnickým exulantům, "uprchlíkům", kteří brzo zapomněli na svou povinnost bojovat v zahraničí za svobodu svého národa!

Čížkovu bohatou a všestrannou činnost nelze vtěsnat do jednoho článku. Aspoň ve zkratce tu připomenou nejdůležitější úsek jeho činnosti, kterou se proslavil jako člen bezpečnostního výboru Ústavodárného Národního shromáždění, jehož jsem byl též členem, a stejně zaměřenou činností jsme si patrně vysloužili i název "dvojčat". O Čížkově záslužné práci jsem se zmínil na mnoha stránkách knihy "Svědectví o puči". V knize připomínám jeho ostrý útok na závodní milice, o kterých řekl, že nejsou ničím jiným než pokračováním bývalých nacistických "werkshutzů", dále útok na tzv. osvětové důstojníky, které nazval "politickými komisaři", atd. Jako příklad, že soustavný boj proti komunistickým zlořádům přinášel také kladné výsledky, uvádím, jak po těžkých bojích poslance Čížka a druhů proti zločinným přehmatům komunistické policie, do níž komunisté přijímali i osoby několikrátě trestané, bylo přiznání komunistického ministra vnitra V. Noska, které učinil v bezpečnostním výboru: "Ze služeb SNB bylo propuštěno 4 tisíce 800 členů, především z důvodů mravních a charakterových vad." Jaký to úspěch odvážného boje poslance Čížka a druhů proti komunistické policejní moci!

První knihu o komunistickém puči 1948 napsal a vydal Josef Josten. V páté kapitole napsal: "Kdyby se mě někdo ptal, koho nenáviděli komunisté nejvíce, těžko bych mohl odpovědět..." Josten však vyslovil svůj názor, že poslanec Čížek, který přímo se zápletem bojoval proti každému zastrašování, nebo jak jsme to nazývali proti rudému gestapismu, musil být na předním místě v seznamu nepřátel komunismu...

Jak komunisté hodnotili pro ně nebezpečného poslance Čížka o tom ve dnech puče svědčila rozhlasová zpráva ČTK, kterou cituje John Brown v knize "Who's next?": "V pondělí dne 23. února 1948 rozhlas zahájil ostrou kampaň proti národním socialistům a večer ohlásil, že dva národně socialističtí poslanci Čížek a Hora podnikli vzpuru s pomocí domácí a zahraniční reakce..."

Alois Čížek je nadšeným vlastencem, od svého mládí dodnes osvědčil svou věrnost k tradicím národa, myšlence národní a sociální, která je obsažena v humanitě, o níž se T. G. Masaryk vyslovil, že "humanita je náš program národní" a v jejímž duchu lásky člověka k člověku a k národu je možno vytvořit spravedlivější, šťastnější společnost. O to celý život usiloval Alois Čížek! Proto ho domov a exil miluje a k jeho osmdesátinám mu vyjadřuje své díky a stejně i jeho ženě Ludmile za její nesmírnou obětavost a spolupráci. Říká se: "Bývali Čechové statní junáci..." Alois Čížek statným junákem byl, je a zůstane! Proto mu přejeme dlouhá léta života ve zdraví a šťastném rodinném kruhu!

Martin Mastik — klasický koncertní kytarista

Mladý, talentovaný, a již světově známý český kytarista Martin Mastik (1959) pořádal svůj první koncert v San Diegu, Kalifornie, pod záštitou "Přátel československé hudby", na San Diego Státní Univerzitě (SDSU) 24. listopadu ve Smithově koncertním sále.

Koncertní program dobově velmi rozličný byl přednesen s neobyčejnou technickou virtuositou, jakož i hudebně citovou zvučností svědčící o jeho velkém umělecko-hudebním talentu odrážející se v interpretaci renesančních, barokních i soudobých klasických skladbách pro loutnu a kytaru.

V předneseném repertoáru byla hrána současná díla českého skladatele Štěpána Raka (1945) "Renesanční pokoušení" a "Variace", jakož i ruského skladatele Nikita Koshkina (1955) "Tři stanice na cestě" a skladatele Leo Brouwera (1937) "Variace na téma de Django Reinhardta". Z renesančního a barokového údobí byly hrány díla starých mistrů jako: a) Domenico Scarlatti (1685—1757) "Dvě sonáty", b) Johann Sebastian Bach (1685—1750) "Suita v g-minor", c) Fernando Sor (1778—1839) "Grand Solo op. 14", d) Augustin Barrios (1885—1944) "Tři skladby".

Jak je vidno, že renesanční, baroková a též soudobé klasické hudební skladby pro kytaru obohacují hluboce Martina Mastika a jeho přirozené nadání a talent tohoto mladého československého umělce, který si tak zajišťuje přední místo na mezinárodním hudebním interpretačním poli. Posluchači, zvláště studenti hudby byli velmi nadšeni jeho koncertním repertoárem, který sklídl záslužné ovace, jako uznání jeho talentu. Mastik započal svá hudební studia ve stáří 13 let a pak později absolvoval "s vyznamenáním" pražskou a teplickou hudební konservatoř, kde byl studentem profesorů Karla Raymana, Jiřího Jirmala a Štěpána Raka.

Koncertně vystupoval jak v Československu tak i ve státech východní Evropy, jakož i účinkování v českém rádiu a televizním programu. V roce 1981 bylo mu uděleno studijní stipendium Mme. Evy Kramerové na postgraduální studium u prof. John Duarte v Londýně. Promoval v odvětví loutnové hudby na Early Music Centre v Londýně, kde studoval u profesorů Anthony Rooley-ho a Chris Wilsona.

Martin Mastik nedávno se vrátil z koncertního zájezdu v Anglii, Skotsku, Walesu, Itálii a Švýcarska, kde se spoluúčastnil festivalů a koncertoval pro kytarové hudební společnosti.

Koncertní angažmá po severní Americe zavedla ho do hudebních středisek jako New York, Philadelphie, Richmond, San Francisco a Los Angeles, s pochvalnou kritikou se vyjádřil tamní tisk:

a. "New York Times": Mr. Mastik je talentovaný umělec s vynikajícím musikálním instinktem.

b. "Richmond Newsleader": ho chválil "pro významnou klasifikace jako klasický kytarista. Mastik byl velmi jistý v přednesu skladeb z renesančního údobí a ve dvou soudobých kompozicích jeho vrstevníka Štěpána Raka".

c. "Birmingham Post" — Anglie: Mastik svým přednesem upoutal své posluchače s jeho neobyčejně velkým talentem.

Martin Mastik — svým hudebním nadáním a talentem rozšiřuje tak dobré jméno československého národa na poli kulturním, reprezentující tak současnou generaci umělců. Jižní Kalifornie přijímá s radostí dalšího československého

umělce, který zakotvil se svou rodinou ve West Covina — CA, a přeje mu mnoho dalších světových úspěchů v umělecké dráze. *Martin V. Zubaty*

"Friends of Czechoslovak Music" SDSU

Odkazy krajanů na činnost Československé národní rady americké

S vděčností zaznamenáváme, že jsme během posledních let byli obdarováni značnou finanční podporou od krajanů, kteří v poslední vůli pamatovali také na činnost Rady. Byly to odkazy z A. M. Whitney Estate, Julia Drda, Marie Maras a jiné, abychom se zmínili aspoň o těch z poslední doby.

Jejich odkazy jsou velkou podporou pro naši další činnost. Samozřejmě obětavost jednotlivců, kteří nezištně věnují čas, energii a mnohdy i peníze v jejich funkcích na informování americké veřejnosti prostřednictvím kongresmanů a senátorů a vládních úřadů o pravém stavu poměrů v Československu hraje největší roli v boji Rady proti komunismu a za osvobození našich národů doma.

Nicméně k této činnosti jsou zapotřebí peníze na úhradu výloh s udržováním kanceláře, na poskytování první finanční pomoci nově přijetým uprchlíkům, na vydávání a distribuci Věstníku a American Bulletinu, na vydávání knih o historii Československa před a po válce, na udržování písemných osobních styků s representanty USA, na účast některých důležitých zdejších a mezinárodních konferencí a pod. Ze skromných příspěvků členů a malých přebytků z různých kulturních a zábavních podniků Rady sotva bychom mohli naši činnost v míře, v které to děláme, s dostatečnou účinností provozovat.

Odkazy krajanů na činnost Rady hrály vždy důležitou úlohu, a proto s radostí kvitujeme porozumění shora jmenovaných krajanů, kteří v poslední vůli na Radu pamatovali. Chceme jim za to také na tomto místě srdečně poděkovat a doufáme, že jejich odkazy budou zářným příkladem také ostatním krajanům.

Ústředí Československého sokolstva v zahraničí

Čsl. demokratické, krajské a exilové veřejnosti:

DO ROKU VI. SOKOLSKÉHO SLETU

Ústředí československého sokolstva v zahraničí, které je dočasným nástupcem a zástupcem násilně umlčeného sokolstva v naší vlasti a sdružuje 4,000 sokolských příslušníků v 5 župách, 32 jednotách a pobočkách ve 12 zemích svobodného světa, uspořádá za šest měsíců svůj slet. Na tento, v pořadí již šestý slet svobodného československého sokolstva v zahraničí, který se bude konat ve dnech 3.—7. července v Curychu ve Švýcarsku, srdečně zveme všechny čsl. demokratické krajany a exulanty.

Naše nálepky mají svou tradici a účel připomínat světu, že Československo je stále v sovětském zajetí. Těší nás první odezva na naši žádost o finanční příspěvek. Doufáme, že je to slibný začátek a že pošlete i vy a že požádáte přátele, aby též přispěli.

Přísnější výběr politických uprchlíků

“Než bych šel do uprchlického tábora, to se raději vrátím do Československa,” řekl mladík před západoněmeckou kanceláří pro cizince, kde se před pěti minutami hlásil jako politický uprchlík o azyl, protože byl v Československu pronásledován.

“A to tedy se vraťte,” poradil mu náhodný známý, který mladíkovi dělal tlumočníka. “Vlak do Prahy odjíždí ve čtyři hodiny.” Známy pochopil, že před sebou nemá skutečného uprchlíka, nýbrž jednoho z mnoha set lidí, kteří přicházejí do svobodných evropských států za lepším, za vyšší mzdou, pohodlnějším životem. Proti těmto hospodářským uprchlíkům, kteří nebyli pronásledováni pro odlišné politické smýšlení, náboženskou víru, ani pro rasový nebo národnostní původ, jsou namířena opatření, na nichž se usnášejí západoevropské vlády jedna za druhou. Účelem je omezit právo azylu na osoby, které byly ve svých zemích skutečně pronásledovány anebo měly oprávněné obavy z pronásledování a zabránit zneužívání práva azylu těm, kteří odešli z domova ne proto, že museli, ale chtěli. Nová zostřená opatření prohlubují průrvu mezi tím, co ve svobodném světě čekají uprchlíci a tím, co čeká uprchlíky ve svobodném světě. Oddělování zrna od plev bude víc a víc přísnější, a to jak v evropských zemích, tak i na imigračních úřadech amerických, kanadských i australských.

Nejsou uprchlíky všichni, kteří se sami za ně prohlašují. Uprchlíky jsou ti, kdo splňují přesně definované podmínky a koho za uprchlíka uznají úřady. Ty jsou v uznávání stále opatrnější.

Předpisy o uprchlících, azylu a emigraci se neuplatňují ve všech zemích stejně. Možnosti a měřítka se různí od země k zemi. Například: Imigrační sekce kanadského velvyslanectví ve Vídni má mnohem větší počet víz a umožňuje z Rakouska emigraci značně většímu počtu uprchlíků než imigrační sekce v Bonnu, která dostává velmi malý počet víz. Uprchlíci si rozdílů neuvědomují a často, aniž se poradili s pomocnou organizací, přecházejí ilegálně z jedné země do druhé a sami se poškozují. Jestliže netrpělivý žadatel o vystěhování do Ameriky odletí z Bělehradu, odkud mohl emigrovat za tři nebo čtyři měsíce, do švédského Stockholmu, prodloužil svůj přilet do Spojených států o dva roky. Nekázeň a neinformovanost se nevyplácejí.

A nyní o situaci v jednotlivých zemích:

Do Rakouska, které si stále udržuje primát největšího a hlavního útočiště, přišlo v roce 1985 celkem 2300 čs. uprchlíků, o 400 víc než rok před tím. Většina jich žádá o emigraci, především do Spojených států, jejichž úřady ve Vídni vycházejí uprchlíkům vstříc ve značně větší míře než americké úřady kdekoli jinde ve svobodných zemích. S pomocí Amerického fondu pro čs. uprchlíky vycestovalo v roce 1985 z Rakouska 321 čs. uprchlíků (v listopadu padesát), někteří další uprchlíci emigrovali s pomocí jiných pomocných organizací. Velmi příznivě přijímala žádosti o emigraci ve Vídni také Kanada: umožnila letos 200 registrantům Amerického fondu nalézt v Kanadě nový domov (a v listopadu také do Kanady odletělo 50 čs. uprchlíků). Do Austrálie přiletělo 120 čs. uprchlíků. Z tohoto počtu třiceti uprchlíkům umožnila emigraci pomoc několika australských občanů, bývalých čs. uprchlíků, kteří na doporučení Amerického fondu ve Vídni poskytli žadatelům potřebné záruky. Byla to neocenitelná pomoc. Někteří

čs. uprchlíci v Rakousku nechtějí emigrovat a žádají o azyl. Vyhledky v tomto směru jsou dobré. Rakouský ministr vnitra K. Blecha oznámil, že se v příštím roce bude mnohem přísněji postupovat proti hospodářským uprchlíkům, takovým, kteří nebyli ve své vlasti politicky pronásledováni a šli do ciziny jen za lepším výdělkem, vyšší mzdou, za zaměstnáním, odpovídajícím jejich kvalifikaci. Ministr vnitra Blecha odůvodnil postup rakouské vlády finančními okolnostmi. Zatímco v roce 1985 pamatoval rakouský rozpočet na uprchlíky částkou 400 miliónů šilinků, na rok 1986 má značně méně, jen 228 miliónů. Uprchlíci budou podrobeni výslechu o důvodech útěku hned po příchodu, aby — jestliže nebudou mít politické důvody, perzekuci — mohli být vybidnuti k návratu do vlasti včas, ještě než proti nim bude zahájeno řízení o nezákonném opuštění republiky. Žádosti o azyl se budou posuzovat přísněji. V roce 1983 dostalo v Rakousku azyl 60 procent z 3868 žadatelů, o rok později byl azyl udělen jen 46 procentům ze 7208 žadatelů. Letos, v roce 1985, se očekává příliv 7000 uprchlíků (k 1. listopadu jich bylo 6008) a azyl bude udělen je 40 procentům. Rakousko toho času pečuje o 5111 uprchlíků, kteří ovšem nejsou jen ze středovýchodní Evropy, ale z dalších 23 zemí světa: Afghánistánu, Sri Lanky, Angoly, Jordánska, Chile, Sýrie atd.

V Německu, kam ještě před několika málo lety přicházelo z Československa přes dva tisíce uprchlíků ročně, aby buď žádali o azyl nebo se pokusili o emigraci do zámoří, loni příliv klesl a letos se už druhým rokem ustaluje na necelých 1500 uprchlíků. Všichni žádají o azyl v Německé spolkové republice, i když jich přichází s úmyslem trvale se v Německu usadit 80 procent, dvacet procent má v plánu vycestovat do Spojených států, Kanady či Austrálie. Především do Spojených států, což má své speciální důvody: Kanada a Austrálie disponují v Bonnu malým počtem víz a z uchazečů emigraci umožňují nejkvalifikovanějším; těm, kteří prokáží perzekuci v Československu nebo mají povolání, která se hledají. Americký imigrační úřad ve Frankfurtu posuzuje jen politické důvody žadatele, k zaměstnání nepřihlíží, ale má větší volnost při udělování víz, takže do Spojených států odchází z Německa nepoměrně větší počet čs. uprchlíků než do Kanady nebo do Austrálie. Ve všech třech případech se ovšem povoluje emigrace žadatelům, kteří mají v USA, v Kanadě nebo v Austrálii blízké příbuzné: rodiče, děti, bratry a sestry, pokud jsou příbuzní ochotni se zavázat, že se o nové uprchlíky po příchodu postarají. Nezřídka se stává, že to nejsou ochotni učinit. Zdálo by se, že menší počet přichozích z Československa se projeví rychlejším vyřizováním žádostí o azyl, ale není tomu tak. Jako všude jinde, i v Německu roste počet jiných uprchlíků, především z Asie, Íránců, Afghánců, Pákistánců, Vietnamců — a nelze zapomenout na Tamily ze Sri Lanky — a přicházejí i lidé z Afriky a Latinské Ameriky, takže oproti minulým letům se udělování azylu opět prodlužuje na několik měsíců. Pracovní možnosti ovlivňuje nezaměstnanost, ale kvalifikovaní lidé, znalí jazyka, práci najdou, jestliže se o to vytrvale snaží. Emigrační řízení do Spojených států trvá průměrně rok, je kratší na Kanadu a Austrálii.

České Slovo

**Československá národní rada americká
oznamuje pořádání
ŘÁDNÉHO SJEZDU**

**v sobotu 26. dubna a v neděli dop. 27. dubna 1986
v budově ČSA, Československých spolků v Americe,
2701 S. Harlem Ave., Berwyn, Ill.**

a odbočkám, oblastním výborům a přičleněným organizacím
cituje následující ustanovení stanov ČSNRA, jež se vztahují
na konání pravidelného sjezdu:

Britský VONS —

ztratil dalšího významného spolupracovníka v osobě kpt.
Pavla Harrise. Od počátku byl pravou rukou red. J. Jostena
a pomáhal účinně v náboru nových sponsorů z vlivných
britských kruhů.

P. Harris zemřel přesně za měsíc po red. Jostenovi, 29. 12.
na své farmě "Crabhill Farm" v Redhillu.

Pokud mu zdraví dovolilo, byl vždy s námi u bran čsl.
vyslanectví ať už, když jsme vzpomínali smutného srpnové-
ho výročí, nebo výročí smrti Jana Palacha.

Pohřbu v Nutfield se zúčastnila řada našich krajanů,
spolupracovníci ze CDUP, a též ti, kterým on pomohl při
těžkých začátcích v exilu. Jeho úsměv i jeho pomocná ruka
nám budou chybět... *Londýnské Listy*

Sověti v USA

Ve Spojených státech je činní celkem 949 sovětských
občanů v nejrůznějších oborech a z nejrůznějších důvodů.
Americký ministr obrany Caspar Weinberger se vyslovil pro
drastické zmenšení tohoto počtu. A to z důvodů omezení
sovětské špionážní činnosti v USA. Sovětská špionážní
centrála vysílá do zahraničí jen plně vyškolené a nejmoder-
nější technikou vyzbrojené občany, kteří jsou příslušníky
KGB. A ti činí v USA všechno, aby se zmocnili špičkové
americké technologie. Ve Spojených státech je činní třikrát
tolik Rusů než Američanů v Sovětském svazu.

ZPRÁVY ODBOČEK A OBLASTÍ

Odbočka San Diego sněmovala

V neděli 26. ledna sešli se v San Diegu naši krajané na
výroční schůzi, aby přehlédli svou loňskou činnost a
stanovili další program. Zprávy funkcionářů svědčili o
bohaté kulturní, společenské i politické činnosti v uplynulém
roce. Odbočka ČSNRA se rovněž podílela na akcích, které
uspořádaly společně House of Czechoslovakia, Sdružení
přátel české a slovenské hudby a odbočka ČSNRA. Byl to
především Večer Jaroslava Seiferta, dále bylo vzpomenu-
to výročí svátku 28. října, koncert pěvkyně Aleny Bíčové a
vánoční party. K nejzdařilejším podnikům patřil krajan-
ský piknik ve Fallbrook, rovněž tak beseda s Vladimírem
Škutinou. Volby nového výboru byly jednomyslně schvá-
leny. Předsdkyní byla zvolena dr. Marie Dolanská, profe-
sorka matematiky na universitě státu Kalifornie v San
Diegu, místopředsdou Josef Dražil, jednatelem Jožka
Pejskar, a zástupkyní Eva Sullengerová, pokladní Jiřina
Dražilová, zapisovatel Jiří Sochor, revisoři dr. Ivo Feiera-
bend a Martin Zubatý. Členy výboru: Jan Neumann, Jana
Dražilová, Jaroslav Dvořák, dr. Jiří Haškovec, Rudy

Kresta, Lydia Marishlerová a Rostislav Volf. Odbočka
připravuje: dne 23. března bude promítat český film Hugo
Haase "Ať žije nebožtík" (učinkují Hugo Haas, Adina
Mandlová, Karel Hašler, anglické titulky), a další film bude
promítán 18. května: "Těžký život dobrodruha", český film s
anglickými titulky, v hlavních rolích vystupují Otomar
Korbelář, Adina Mandlová, Ladislav Pešek a j. Tradiční
krajan-ský piknik ve Fallbrook, který se jistě opět stane
dostaveníčkem našich krajanů z jižní Kalifornie bude
pořádán v neděli 8. června t.r. za účasti krojované taneční
skupiny Sokola Los Angeles.

Výroční schůze odbočky ocenila záslužnou činnost Ústře-
dí Čs. Národní rady americké v Chicagu a její místopřed-
sedkyně Anny Faltusové ve Washingtonu, D.C. — Po
přestávce a občerstvení předvedl prof. Jaroslav Mráček
světelné obrazy ze svého hudebně-vědeckého zájezdu do
Polska v říjnu min. roku. —ar.

Odbočka San Francisco

Odbočka Československé Národní rady americké — San
Francisco udržela v roce 1985 své trvání, přes velkou
kritickou krizi.

V poslední době do San Franciscu a okolí přijel větší
počet mladých uprchlíků, kteří projevíli zájem se zapojit do
práce v odbočce ČSNRA. Také v Sacramentu se usadilo
několik rodin a mají zájem tam založit odbočku ČSNRA.

Odbočka San Francisco vydává zatím nepravidelně
oběžník, ve kterém přináší krajan-ské informace. Bylo by
velmi zajímavé kdyby nově přijetí nám poslali článek do
oběžníku, jak si představují krajan-skou činnost. Redakce
oběžníku nemusí vždy souhlasit s jejich názory, ale pokud
budou demokratické, můžeme o nich debatovat.

**Výroční zpráva Krajan-ského výboru
v Clevelandu za rok 1985**

Výroční schůze našeho Krajan-ského výboru se konala dne
11. ledna 1985. Po projednání spolkových záležitostí podali
zprávy členové předsednictva, jež byly schváleny a po
udělení absolutoria odstupujícímu výboru byly provedeny
volby, které řídil br. Ludvík Rychtera, předseda nominační
komise. Všemi hlasy byli zvoleni: Dr. Miroslav Poseděl,
předseda; místopředsdové: Martin Hrabík, Miloslava Hyv-
narová, Josef Kobylák a Ralph Perk. Tajemník: Přemek
Kocián; pokladní: Milada Vorisová; zapisovatel: Václav
Hesoun; revisoři účtů: Rudolf Peřina a Julia Podzimková.
Po volbě následovala přednáška Ing. Alojze Berce o
současné slovenské mládeži.

V únoru 1985 se Krajan-ský výbor stal sponzorem Plesu
Čechů a Slováků a přispěl na opravu sochy Svobody v New
Yorku. Dále byl schválen dopis prezidentu Reaganovi,
kterým Krajan-ský výbor vyslovil svůj souhlas a podporu
současné americké zahraniční politiky, hlavně vůči Sovět-
skému svazu a proti sovětské podvratné činnosti a agresí.
Kopie dopisu byly zaslány guvernérovi Ohia, oběma
senátorům i poslancům z naší oblasti. Ze schůze byly
vyexpedovány náborové dopisy pro získání nových členů.
Po projednání všech záležitostí vyprávěla ses. Marie Tobol-
ková o svých zážitcích i poměrech v Čile v letech padesátých
až sedmdesátých, o odstranění komunisty Allendeho a o
současných těžkostech vlády gen. Pinocheta.

Březnovou schůzi, za onemocnělého předsedu, řídila ses. Miloslava Hyvnarová. Bylo schváleno pořádat společně s SVU 28. dubna "Setkání se spisovatelem a redaktorem Vladimírem Škutinou", který měl přiletět do USA. Po schůzi následoval projev br. Ludvíka Rychtera na téma: Dr. Petr Zenkl, významný čs. politik.

28. dubna se uskutečnilo setkání se spisovatelem Vlad. Škutinou v Clevelandské státní universitě. V dubnu též došla odpověď z Bílého domu. Krajanský výbor připravil další dopis prezidentu Reaganovi k situaci ve Střední Americe, ve kterém byl vysloven souhlas s postupem US vlády vůči Nikaragui. Kopie byly opět zaslány senátorům a poslancům. Ing. Berec obdržel dopis ze Švýcar o zhoršeném postavení čs. uprchlíků ve Švýcarsku a o deportaci jednoho čs. exulanta do Československa. Předseda Krajanského výboru Poseděl byl pověřen, aby se písemně obrátil se žádostí o bližší informace na švýcarské velvyslanectví ve Washingtoně a na dr. Jana Papánka v New Yorku. V závěru schůze hovořila ses. Julia Podzimková o životě slovenských a českých krajanů, usazených po generace v Jugoslávii.

V květnu byl zaslán další dopis prezidentu Reaganovi, schvalující US podporu a pomoc afghánským bojovníkům za svobodu, bojujícím proti sovětským vetřelcům. Po schůzi byla pořádána oslava Svátku matek.

V červnu došly právě odpovědi na dotazy o situaci čs. uprchlíků ve Švýcarsku: jednak od Dr. Jana Papánka a švýcarské vyslanectví z Washingtonu sdělilo, že dopis Krajanského výboru byl postoupen příslušným úřadům ve Švýcarsku. ČSNRA v Chicagu byl zaslán každoroční dar \$500. Předsednictvo bylo v závěru schůze pověřeno, aby podniklo potřebné přípravy na oslavu 28. října.

V září došel dopis od švýcarské ambasády ve Washingtonu, ohledně deportace čs. uprchlíka ze Švýcarska do Československa. Dopis vyjádřil stanovisko švýcarských úřadů k tomuto případu. Předseda, br. Miroslav Poseděl přečetl koncept dopisu prezidentu Reaganovi, odsuzující hysterickou kampaň sdělovacích prostředků vůči Jižní Africe, zatímco se mlčením přechází sovětský teror v Afghánistánu a útlak národů za železnou oponou i v Sovětském svazu a soustavná infiltrace komunismu v mnoha zemích světa. Návrh dopisu byl jednomyslně schválen. Hlavním předmětem jednání zářijové schůze byly přípravy na oslavu 28. října. Bylo rozhodnuto, aby slavnostním řečníkem byl čestný člen Krajanského výboru, br. Ludvík Rychtera. V závěru bylo schváleno sponorství výroční Svatováclavské oslavy.

V říjnové schůzi byly projednány zbývající záležitosti programu oslavy 28. října. Z oslavy mělo být — (a také pak bylo) — pres. Reaganovi do Bílého domu zasláno prohlášení k jeho blížícímu se setkání s Gorbačovem, připomínající útlak a nsvobodu národů sovětského bloku. Dále bylo schváleno sponorství charitního "Večera ve starých Čechách", pořádaného Českým Guildem a po schůzi byla provedena expedice dopisů pro získání sponzorů a pozvání na oslavu 28. října.

V neděli, dne 27. října se konala v České národní síni oslava 67. výročí vzniku Československé republiky. Hosty přivítal předseda, br. Miroslav Poseděl, hlavním řečníkem byl br. Ludvík Rychtera. Recitovaly sestry Julia Podzimková a Dagmar Posedělová. Orchestr vyšší školy ze Strongville, za vedení Kennetha Mehalko, zahrál skladby Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetana a Irwina Berlina.

V listopadové schůzi bylo s povděkem konstatováno, že oslava 28. října se vydařila po všech stránkách. Kopie prohlášení Krajanského výboru, zasláno z oslavy pres. Reaganovi, byla také zaslána ohlasky senátorům a zdejšími kongresníky. Jako jiná léta, členové Krajanského výboru odhlasovali štědré dary pro čs. uprchlíky v Itálii, Německu a Rakousku.

Prosincovou schůzi řídil za nepřítomného předsedu, br. Martin Hrabík. Byl schválen dar České koleji Nepomucenum v Římě. Po projednání běžných záležitostí promluvil br. Bohuslav Sobota, který zde byl z vlasti na návštěvě u svého syna Jana a jeho rodiny. Hovořil na téma: "Co vím" — hlavně o sokolské práci a také o persekuci Sokolů za II. světové války i za komunismu. Po jeho zajímavém projevu se konala vánoční besídka řízená br. Přemkem Kociánem, na které promluvil br. Jan Sobota, recitoval br. Ludvík Rychtera, za jehož vedení se besídka zakončila zpěvem koled.

Smutné události: V St. Petersburgu na Floridě zemřel br. Josef Podlena. Na jeho pohřbu, za K. V. promluvil br. Martin Hrabík. Dne 31. října v Medina okrese skonalas ses. Marie Hájková, nad jejíž rakví promluvil br. Přemek Kocián. O Božím Hodu vánočním 25. prosince náhle skonal br. Bohuslav Sobota. Rozloučili jsme se s ním v neděli odpoledne, 29. prosince v kostele sv. Filomény. Tryznu vedl br. Lubomír Hromádka a promluvili bratři: Miroslav Poseděl, Ženíšek, Přemek Kocián a bratr Václav Hyvnar se nad jeho rakví pomodlil český Otčenáš.

Zapsal Přemek Kocián

Prosíme oznamte včas změnu adresy

Dary In Memoriam

K uctění památky Anny Šalanské
věnuje A. Smunt, IL \$ 10.00

Dary na činnost ČSNRA

Mr. & Mrs. Leo T. Tibensky, IL	\$121.17
Bohemian National Cemetery Assn., IL	200.00
Mr. Anthony John Mourek, IL	100.00
Mr. & Mrs. M. S. Halouzka, Phillipines	100.00
Mr. & Mrs. Karel Hering, IL	50.00
Dr. Angela Jira, CA	50.00
Mr. Raymond C. Veytruba, FL	25.00
Odbočka Czechoslovak Club of Colorado, CO	25.00
Mr. Jan Zafouk, FL	20.00
Mrs. Mary Bohac, MI	20.00
Mr. Ctirad Veselsky, Germany	10.00
The Bohemian Women's Civic Club, Chicago, IL	25.00

Členské příspěvky odboček

Odbočka 28. října, IL	\$300.00
Odbočka Czechoslovak Club of Colorado, CO	125.00

V rámci nálepkové akce ČSNRA darovali

Mr. Ladislav Treskon, IL	\$ 39.00
Bohemian Womans Civic Club, IL	25.00

ČSA

nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe

jest připravena poskytnouti vám nejvýhodnější druhy
životních pojistek plně zabezpečujících
vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky
poskytující pravidelný starobní důchod
jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA • 2701 SOUTH HARLEM AVENUE • BERWYN, IL 60402
Telefony (312) 795-5800 — (312) 242-2224

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. — Room 202
Cicero, Illinois 60650

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

FIRST CLASS MAIL

LOVE
USA 22

